

A Régi Láng

Ossian

Mennyi elrontott perc, mennyi útkeresés,
Mennyi elmúlt öröm, súlyos tévedés.
Mennyi elveszett nap, fáradt létezés,
Túl kevés, de menni kell,
Mintha minden most kezdődne el.

Látom az arcodra szótt változó időt,
És tudom, Te is így látsz már engem.
Mégis a régi vagy nekem,
S neked Én is, úgy hiszem,
Mert a régi láng él a szemeinkben.

Mennyi időt rabló, rossz illúzió,
Mennyi üres szó, mit belep majd a hó.
De mindig lesz egy új nap, lesz új ébredés,
Túl kevés, de menni kell,
Mintha minden most kezdődni el.

Látom az arcodra szótt változó időt,
És tudom, Te is így látsz már engem.
Mégis a régi vagy nekem,
S neked Én is, úgy hiszem,
Mert a régi láng él a szemeinkben.

Látom az arcodra szótt változó időt,
És tudom, Te is így látsz már engem.
Mégis a régi vagy nekem,
S neked Én is, úgy hiszem,
Mert a régi láng él a szemeinkben.